

— О, стрико, отговори Райна, сега азъ разбирамъ, защо лице-то ти ми ся посочи познато. Азъ помниж твою-то смиренк, и чинише ми ся че к грѣхота да сравниж тебе съ онѣхъ, които бѣхъ откъснѣли и рѣжж-тж ми наядно съ милостиниж-тж.

Болянъ си обрѣса слѣзи-тѣ и пакъ поче: «И така азъ вѣсѣднѣхъ конь-атъ, бѣхъ прѣминѣлъ Котель, и из-веднажъ чувамъ нѣкой-си пѣшка, оглѣдѣвамъ ся на около, виждамъ до самж-тж пещерж лѣжи челякъ; главж-тж си облѣгнѣлъ на камѣкъ, въ кднж рѣжж дръжи сабѣж, а друга-та му бѣше отсѣчена, и кръвь течаше отъ неж като рѣка.

«Азъ слѣзохъ отъ конь-атъ, дойдохъ при него и го попытахъ: що ти к? брате.

Той издигнѣ мжтны очи и рече:

«— Кой к тамъ, челякъ ли к?

«— Челякъ, отговорихъ му азъ, и искахъ да му прѣврѣжж рѣжж-тж.

«— Стой! извика той, и си дръпнѣ отсѣченж-тж рѣжж. Хора-та мя измамихъ, казахъ ми че отъ тука ся влазя въ мжжж-тж. Азъ ищѣхъ да занесж самъ душж-тж си, и пакъ съмъ излѣзълъ на свѣтъ Божию.